ப்ரத₂ம பரிச்சே₂த₃ ஸாரம்—ஆஶ்ரயாநுபபத்தி

1. ப்₃ரஹ்மம் அவித₃்யைக்கு ஆஶ்ரயமாகாது.

அத்₃வைதிகள் கூறும அவித்₃யையைப்பறறி ஶ்ரீபா₄ஷ்யாதி₃களில ஏழு அநுபபததிகள் (பொருநதாமைகள்) எடுததுககாட்டபபட்டுள்ளன. அவறறில—அவித₃்யைககு ப்₃ரஹ்மமோ. ஜீவனே எதுவுமே ஆஶ்ரயமாக (இருபபிடமாக) இருககமுடியாது என்று காட்டுவதாகிற ஆஶ்ர

http://acharya.org

யாநுபபததி இநத முதல பரிசசேதத்தில விளககப
கிறது அதில, ப்ரஹமம அவித்யைககு ஆஶரயம
மாட்டாது என்பது முதலில நிருபிககபபடுகிறது எப
யெனில தானே பிரகாசிககும ஜ்ஞாநரூபமான பரப்ரஹ
அவித்யை எனபபடும அஜ்ஞானததிறகு ஒருபோ
இருபபிடமாகமாட்டாது இருளுககு ஒளி எபபடி இ
பிடமாகமுடியும? அதுபோலே ஒனறோடொனறு மு
படுகையால அவித்யைககு ப்ரஹமம இருபபிட
மாட்டாது—என்பது விஶிஷ்டாத்வைதிகள நிரூபிக
ஆஶரயாநுபபததி.

இதறகு அத்வைதிகள கூறும ஸமாதாநமாவது —

ஶுகதியெனபபடும கிளிஞசலில இது வெள்ளி
னும மயககம ஏறபடுமபோது ஆஶரயமான அககிளிஞச
கும வெள்ளிககும விரோதம இலலை எனபதைக கா
கிறோம. ஶுகதியிலுள்ள ஶுகதிதவஜ்ஞானம (இது கி
சல என்னும அறிவு) ஏறபடுமபோதே இது வெள்ளி
னும ஜ்ஞானததிறகும ஶுகதிதவஜ்ஞானததிறகும வி
தம ஏறபட்டு முநதிய ஜ்ஞானம தள்ளபபடுகிறது.
போலே ஶுதததைசதநயமானது அஜ்ஞானததைப போ
டிககும விரோதியனறு. வருததியில பரதிபலிக
சைதனயமே அஜ்ஞானததைப போககடிககும விரோ
யாகும. அநதச சைதநயமானது அஜ்ஞானததுககு ஆ
மனறு. அஜ்ஞானததுககு ஆ ஶ ர ய மா ன ஶு
சைதநயமோவெனில அஜ்ஞாநவிரோதியனறு. ஆகைய
ப்ரஹமம அஜ்ஞானததுககு ஆஶரயமாயிருககத தடை

இநத ஸமாதாநததின பொருநதாமை

ஶுகதி எனபபடும கிளிஞசலில இது வெள்ளி' என
மயககம ஏறபடுமபோது ஆஶரயமான அககிளிஞசலுக
வெள்ளிககும விரோதம இலலை எனபதும இது கிளிஞ
என்னும ஶுகதிதவஜ்ஞானததிறகும, 'இது வெள

எனனும அறிவுககுமே விரோத4ம ஏறபடுகிறது எனபதும அனைவரும இசைநததே. நிாகு3ணவாதி3களான அத3வைதிகள ஸுகதிககு ஸுகதிதவமபோலே ப3ரஹமததிறகு எநத த4ாமததையும ஒபபுககொளளவிலலையாகையால, அவாகள வருததியில ப்ரதிப2லிககும சைதனயம அஜஞானததிறகு விரோதி4 எனறு கூறுவதால மாததிரம அது ஸித3தி4ககாது. ஸுத3த4 சைதநயததைக காட்டிலும், வருததியில பரதிப2லிககும சைதநயததிறகு விஷயததில வேறுபாடிலலையாகையால, வருததியில் பிரதிப2லிககிறது எனனும காரணததை மாததிரம கொணடு அது அஜஞானததுககு விரோதி4யாக முடியாதே விஷயததில வேறுபாடு இலலாவிடினும, வருததியில பரதிப2லிககும சைதநயம அஜஞாந விரோதி4யாகிறதெனில ஸுத3த4சைதநயமும அவவஜஞாநததுககு விரோதி4யாகலாமாகையாலே அது அஜஞானததுககு இருபபிடமாக முடியாது ஆகையால ப3ரஹமம அஜஞானததிறகு இருபபிடமாகமாட்டாது எனறுதேறிற்று

2 ஜீவனும அவித3யைககு ஆஶரயமாகாது.

(ப4ாவரூபமான) அஜஞானததிறகு ஜீவன ஆஶரயமாக (இருபபிடமாக) ஆகமுடியாது. அதவைதமதக கொளகைபபடி அஜஞானததினலே கறபிககபபடுபவனாக ஜீவன இருககையாலே, அஜஞானம ஸித3தி4ததபிறகுதான ஜீவன ஸித3தி4ககமுடியும். அஜஞானததுககு ஜீவன ஆஶரயம எனறு கூறும இபபக்ஷததில ஆஶரயமான ஜீவன ஸித3தி4தத பிறகுதான அவனை ஆஶரயிககும அஜஞானம ஸித3தி4கக மு[illegible]ம. ஆகவிபபடி அநயோநயாஶரயம (ஒனறையொனறு ப[illegible]றிறபது) எனனும தோ3ஷம ஏறபடுகிறது

இதறகு அத3வைதிகள கூறும ஸமாதா4னமாவது —

அஜஞாநம ஜீவனையே ஆஶரயிததிருககிறது எனனும பக்ஷததில அநயோநயாஶரயதோ3ஷம ஏறபடாது எபபடியெனில உதபததி, ஜஞபதி (அறிவு), ஸதி2தி

(இருபபு) ஆகியவறறில அநயோநயாஸரய தோ3ஷததைச சொலலுவது உணடு. இஙகு இமமூனறிலும சொலலமுடியாது — (1) உதபததியில சொலலமுடியாது. ஜீவன உணடானாலதான அஜஞானம உணடாக முடியும, அஜஞானம உணடானாலதான ஜீவன உணடாக முடியும எனற நிலையிருநதாலதானே இஙகு உதபததியில அநயோநயாஸரய தோ3ஷம ஏறபடும. ஜீவனும அஜஞானமும அநாதி3யாய், அவையுணடாவதறகே இடமறறிருககையால இநததோ3ஷம எழஇடமிலலை. (2) அறிவிலும சொலலமுடியாது. ஜீவனைக கொணடே அஜஞானததை அறியமுடியும, அஜஞானததைககொணடே ஜீவனை அறியமுடியும எனனும நிலையிருநதாலதானே இஙகு அறிவில அநயோநயாஸரய தோ3ஷம ஏறபடும. இஙகோவெனில சிததை (ஜீவனைக) கொணடே அஜஞானததை அறியமுடியும எனனும நிலையிருநதாலும அஜஞானததைக கொணடே சிததை (ஜீவனை) அறியமுடியும எனனும நிலையிலலை, சிததானது தானே பிரகாசிபபதாயனறோவிருககிறது ஆக அறிவதில ஒனறையொன்று அபேக்ஷிததிருககிறது எனனும நிலையிலலையாகையால இஙகும அநயோநயாஸரயதோ3ஷமிலலை. (3) ஸதி2தியிலும சொலலமுடியாது அஜஞாநம சிததைப பறறி நிறகிறது, சிதது அஜஞானததைப பறறிநிறகிறது எனனும நிலையிருநதாலதானே இஙகு ஸதி2தியில அநயோநயாஸரயதோ3ஷம ஏறபடும. இஙகோவெனில அஜஞானம் சிததைபபறறி நினறபோதிலும சிதது அஜஞானததைப் பறறிநிறகிறது எனனும நிலையிலலையாகையால அநத தோ3ஷம ஏறபடாது.

இநத ஸமாதா4நததின பொருநதாமை —

அஜஞானம ஜீவனை ஆஸரயிததிருககிறது எனனும பக்ஷததில உதபததி, அறிவு ஸதி2தி எனனும மூனறிலும அநயோந்யாஸரய தோ3ஷம தவிரககவொணணாததேயாகும. எபபடியெனில,— (1) உதபததி.— 'ஜீவன, அஜ

ஞானம் ஆகிய இரணடும அநாதி3யாகையாலே அவற றுககு உதபததியே கிடையாதாகையாலே உதபததியில அநயோநயாஸரயம வரமுடியாது" எனறு கூறியது தவறு ஜீவனும அஜஞானமும கறபிககபபடடவை எனில. அவறறை அநாதி3யெனபது ஒடடாது அவை கறபிககபபடடவையலலவெனில, உணமை இரணடாகி விடுகையாலே ஒனறே உணமையெனும அத3வைதக கொளகை ஒழிநதுவிடும. ஆகையால, அத3வைதக கொளகையைக காபபாறறுவதறகாக ஜீவனும அஜ ஞானமும கறபிககபபடடவை எனறு ஒபபுககொணடே தீரவேணடும. ஆகையால அவையிரணடும அநாதி3யாக முடியாது. ஆகையால அவறறுககு உதபத்தியை ஒபபுககொணடே தீரவேணடும ஆகையால தொடககத தில கூறிய ரீதியில உதபததியில அநயோநயாஸரயம ஏற படடே தீரும. (2) அறிவு — இவவணணமே அறிவிலும அநயோநயாஸரயம ஏறபடடே தீரும. அஜஞானததை ஜீவனைககொணடே அறியவேணடும எனறு அத3வைதிகளே ஒபபுககொளளுகிறாரகள. ஜீவனையும அஜஞானததைக கொணடே அறியவேணடும எனபது தவிாகக முடியாததே. ஶுத்3த4சைதநயததை அஜஞானததைக கொணடு அறிய வேணடும எனபது இலலையெனினும, ஜீவததனமையை அடைநதுளள அசசைதநயததை அறியவேணடுமாகில அஜஞாநாபேக்ஷை ஏறபடவே செயயும அதாவது.— சைதநயததுககுளள ஜீவததனமை 'அவிதயையில பிரதிப2லிபபதாயிருககை, அலலது 'அவித3யையினலை வரமபு கடடபபடுவதாயிருககை' எனறே கூறவேணடி யிருபபதால, அவித3யையையறிநத பிறகே ஜீவததனமையை அறியமுடியும எனறபடி. (3) ஸதி2தி — இவவணணமே ஸதி2தியிலும அநயோநயாஸரயதோ3ஷம ஏறபடடே தீரும. அஜஞானம ஜீவனை ஆஸரயிததிருககிறது எனனும இப பக்ஷததில. அஜஞானம ஜீவனைப பறறி நிறபதே எனனும விஷயம அத3வைதிகளே ஒபபுககொணடது. இவவணண

மாகவே ஜீவனும அஜஞானததைப பறறியே நிறகிறுன எனறு ஒபபுககொணடே தீரவேணடும இபபடி ஒபபுக கொளளாவிடில அஜஞானததினுலே ப$_3$ரஹமம ஜீவத தனமையை அடைகிறது. அஜஞானம அழிநதால ஜீவத தனமையும ஒழிகினறது எனனும அத$_3$வைதிகளின கொளகையே பொருநதாமறபோயவிடும. ஆகையால ஜீவா ஜஞானஙகள ஸதி$_2$தியில ஒனறையொனறு அபேக்ஷிததே நிறபவை எனபதும தவிாககவொணணுதது

ஆகவிபபடி ப$_3$ரஹமமும ஜீவனும அவித$_3$யைககு ஆஶரயமாக முடியாது எனனும ஆஶரயாநுபபததி முதல பரிசசே$_2$த$_3$ததில நிலைநாடடபபடடது.

த்$_3$விதீய பரிசசே$_2$த$_3$ ஸாரம—திரோத$_4$ாநாநுபபத்தி

ப$_3$ரஹமததை மாயை மறைகக முடியாது.

எபபோதும பரகாஶஸவரூபமாகவேயிருபபது ப$_3$ரஹமம அதறகு மறைவு ஏறபடமுடியாது. மறைவு எனபதை உலகில இரணடு வகையாகக காணகிறேம. (1) பரகாஶம உணடாகாமலே தடைபடுவது. (2) உளள பரகாஶம அழிவது இவவிருவகை மறைவுகளும எபபோதும பிரகாசிப பதையே ஸவரூபமாககொணட ப$_3$ரஹமததிடம பொருந தாது. ஆகையால, அத$_3$வைத மததில அஜஞானததால ப$_3$ரஹமததிறகுத திரோத$_4$ானம (மறைவு) ஏறபடுகிறது எனறு கூறுவது பொருநதாது.

இதறகு அத$_3$வைதிகள கூறும ஸமாத$_4$ாநமாவது —

'இருககிறது' பிரகாசிககிறது' எனறு ப$_3$ரஹமததைப பறறி வழஙகுவதறகு ஸாமக$_3$ரி (காரண ஸமூஹம) இருக கும்போது இலலை 'பிரகாசிககவிலலை எனனும வழக குககுத தகுதி ஏறபடுவதே திரோத$_4$ானம எனப படும மறைவாகும. இததகைய மறைவு அஜஞானததினுலே ப$_3$ரஹமததிடம ஏறபடுகிறது. ஆகையால திரோத$_4$ானத தில பொருநதாமையிலலை.

இநத ஸமாத$_4$ானததின பொருநதாமை —

அஜஞானததினுல ப$_3$ரஹமததிறகு மறைவு ஏறபடுவதாவது இலலை' முதலான வழககுககுத தகுதி ஏறபடுவதே எனறு கூறுவது—உலகததில ஆவரணம எனபதறகு நாம காணும பொருளுககு மாறுனதாயிருககையால பரிஹரிககததககதாகும உலகில ஒளி முதலானவறறை மறைககினறவைகளான இருள முதலானவறறுககு இததகைய மறைககும தனமை இலலையே. மேலும், இருககிறது' பிரகாசிககிறது எனறு ப$_3$ரஹமததைப பறறி வழஙகுவதறகு ஸாமக$_3$ரி இருககுமபோது எனறு கூறுவது ஒருபடியாலும பொருநதாது ஸாமக$_3$ரியாவது காரணஙகளின ஸமூஹம. தடையினமையும காரணஙகளில ஒனருகையால ஸாமக$_3$ரியில சேரநதது இஙகு ப$_3$ரஹமம பரகாசிபபதறகுத தடையென அத$_3$வைதிகள ஒபபுககொணடுளள அவித$_3$யையானது அநாதி$_3$யாயிருககையாலே. தடையினமையாகிற காரணமிலலையாகையால 'ஸாமக$_3$ரியிருககுமபோது' எனறு கூறியது எவவகையிலும பொருநதாது. ஆகையால, திரோத$_4$ாநாநுபபததியம தவிரககவொணணுததேயாகும.

ஆகவிபபடி ப்$_3$ரஹமமானது—அவித$_3$யை அஜஞாநம எனபபடும மாயையால மறைககபபடுவது பொருநதாது எனறு நிரூபிககபபடடது.

த்ருதீய பரிசசே$_2$த$_3$ ஸாரம்—ஸ்வரூபாநுபபததி

அவித$_3$யாஸவரூபமே ஸித$_3$தி$_4$ககாது

ப$_3$ரஹமததைக காடடிலும வேறுபடட அஜஞானம உணமையெனறு ஒபபுககொணடால அத$_3$வைதம அழிநது விடும பொயயெனறு கொணடால பொயயான அதைக கறபிககக காரணமான வேறொரு அஜஞானம தேவைப படும. அதைக கறபிகக மறறொரஜஞானம தேவைபபடும.

இபபடியே முடிவிலலாமல அஜஞானஙகளைக கறபித்துக கொணடு போகவேணடி வருகையாலே அநவஸதை$_2$ (முடிவினமை) எனனும தோ$_3$ஷம ஏறபடும. இதுவே அத$_3$வைதிகள கூறும அஜஞானததிறகு ஸவரூபாநுபபததி எனபபடுகிறது.

இதறகு அத$_3$வைதிகள கூறும ஸமாதா$_4$நமாவது —

அஜஞானம உணமையானதலல, கறபிககபபடடதே யாகும ஆனுல அது அநாதி$_3$யாயிருககையாலே அதைககற பிகக அஜஞான பரமபரைகள தேவையிலலை. ஆகையால அநவஸதை$_2$ எனனும தோ$_3$ஷம ஏறபடாது மேலும பிற வறறை அறிவிககும ஜஞானமானது தனனைததானே அறி விததுக கொளவதுபோலே, அஜஞானமும பிறபொருள களைக கறபிபபதோடலலாமல தனனைத தானே கறபிததுக கொளளுகிறது எனறு ஒபபுககொளளுகையாலும அந வஸதா$_2$தோ$_3$ஷம ஏறபட இடமிலலை.

இநத ஸமாதா$_4$னததின பொருநதாமை —

அநவஸதா$_2$தோ$_3$ஷததைத தவிரபபதறகாக அஜஞானம அநாதி$_3$யெனக கொணடால, அது அவித$_3$யையால கறபிக கபபடடது எனறு கூறுவது பொருநதாமற போயவிடும அது கறபிககபபடடது எனறு கொணடால அநாதி$_3$ எனறு கூறுவது ஒடடாது. உணமையில, அத$_3$வைத மதததில ப$_3$ரஹமததைககாட்டிலும வேறுபடடதெலலாம கறபிககப படடது எனறு ஒபபுககொணடே தீரவேணடும. கறபிககப படடது எதுவும அநாதி$_3$யாயிருகக முடியாது ஆகையால இஙகும கறபிககபபடட அஜஞானததைக கறபிதத மறறொ ரஜஞானம தேவைபபடுவதால முறகூறியபடி அநவஸதை$_2$ ஏறபடடே தீரும. அறிவு பிற பொருளகளையும அறிவிததுத தனனைததானே அறிவிபபதுபோலே, அஜஞானமும பிற பொருளகளையும கறபிததுத தனனைததானே கறபிபபதாக ஒபபுககொள்ளுகிறோம எனறு கூறியதும த$_3$ருஷடாநதம

ஒட்டாதாகையாலே பொருநதாது க₄டம முதலான ஜடப பொருளகளைபபோலே அறிவானது தனனை அறிவிததுக கொளவதில வேறொனறை எதிரபாராமல தானே காரண மாகத தகுதியுளளது. இதில பொருநதாமையொனறுமிலலை. அஜஞானமோவெனில தனனைததானே எபபடிக கறபிததுக கொளள முடியும? முனனமே தான (அஜஞானம) இருநத தாகில அது தனனைக கறபிததுக கொளள வேணடிய அவசியமிலலை. முனனம தான இலலையாகில, கறபிபபது ஒனறு இலலையாகையால கறபனையே ஒடடாது. ஆகையால அஜஞான ஸவருபம பொருநதவே மாடடாது.

ஆகவிபபடி ப₃ரஹமததை மறைககும அவித₃யையின ஸவருபமே ஸித₃தி₄ககாது என்று நிருபிககபபடடதாயிறறு.

சதுர்தத₂ பரிச்சே₂த₃: ஸாரம்-அநிர்வசநீயதவாநுபபத்தி

அவித₃யை உளளதும இலலதும அலலாதது எனபது பொருநதாது.

அஜஞானமானது ஸத (உளளபொருள) என்றோ, அஸத (இலலாபபொருள்) என்றோ கூறமுடியாதது என்று அத₃வைதிகள் கூறுவது பொருநதாது. உலகில பிர மாணஙகளைக கொணடு பொருளகளை அறிபவாகளுககு— பொருள்கள அஸததாகவோ, ஸததாகவோ காணப படுகினறனவேயொழிய இரணடுமலலாததாய, எதுவும் அறியபபடவிலலை. ஆகையால ஸத அஸத எனனும இரு வகைப பொருளகளிலும வேறுபடடிருககையாகிற அநிா வசநீயதவததை அத₃வைதிகள அஜஞானததிறகுக கூறுவது பொருநதாது.

இதறகு அத₃வைதிகள கூறும் ஸமாதா₄னமாவது —

ஸததாயிருககையாவது தளளமுடியாத ஸவருபததை உடையதாயிருககையேயாகும். அஸததாயிருககையாவது ஸவருபமேயறறிருககை. இவவிரணடிலும வேறுபட

டிருககையே அநிரவசநீயமாயிருககையாகும. (ப$_3$ரஹமததைக காடடிலும வேறுபடட) அஜஞானமுளளிடட எலலாவுலக மும ப$_3$ரஹமஜஞானததினால தளளததககதாயிருககையாலே முறகூறிய ஸததனறு. தோனறுகிறபடியால ஸவரூபமுடையதா யிருககையாலே முறகூறிய அஸததுமனறு. ஆக இபபடி இரணடிலும வேறுபடடிருககையாலே இது அநிரவசநீயமே யாகும.

இநத ஸமாத$_4$ானததின பொருநதாமை —

உலகில எது உளளதாயிருககிறதோ அதுவே 'ஸத எனபபடுகிறது, எது இலலாததாயிருககிறதோ அதுவே அஸத' எனபபடுகிறது. இபபடியுளள லோகாநுப$_4$வத துககு மாறுக ஸத$_3$ஸததுககளுககு உலகிற காணுததொரு லக்ஷணததை அத$_3$வைதிகள தஙகளுடைய ஸஙகேதத தாலேயே கறபிபபது பொருநதாது. தளளமுடியாத ஸவ ரூபததை உடைததாயிருககையே ஸததவம எனறு உலகில வழஙகாத ஸததவலக்ஷணததை ஒபபுககொணடாலும அத$_3$ வைதிகள கருதும ஒரு கு$_3$ணமுமறற ப$_3$ரஹமததிடம அநத ஸததவமாகிற கு$_3$ணமும இருககமுடியாது. சாஸதிரஙகளையொடடிய பிரகிருதி முதல'னவறறிலும அததகைய ஸததவம இருககினறதாகையால பரகருதி முதலானவை ஸத$_3$ஸததுககளைககாடடிலும வேறுபடடவை யாயிருகக முடியாது 'அஸததாயிருககையாவது ஸவரூபமே யறறிருககை' எனறு கூறியதும முயறகொமபைபபோலே நிரூபிகக முடியாததாகையாலே ஒடடாது. இஙகு ஸவ ரூபமேயறறிருககையாகிற அஸததவம எவவிடததிலாவது அறியபபடுகினறதா அலலவா எனனும கேளவி எழு கினறது. ஓரிடததில அறியபபடுகினறதெனில, அவவிடத திலேயே அநத ஸவரூபம இருபபதாகத தேறிவிடுகையாலே ஸவரூபமறறிருககை ஒடடாது. ஓரிடததிலும அறியபபட விலலையாகில, அஸததவம எனபதே இலலையெனறே முடி யும ஆக அத$_3$வைதிகள் கூறுகிறபடி அஸததேயிலலை யெனறு தேறிவிடுமாகையால, அவவஸததைககாடடிலும

வேறுபட்டதொரு பொருளும தேருது. ஆகையால அநிர்வசநீயத்தனமையெனபது நிருபிககமுடியாததேயாகும.

ஆக அத$_{3}$வைதிகள கூறுவதுபோல அவித$_{3}$யை உளளதும இலலதும அலலாததது எனபது பொருநதாது எனறு நிருபிககபபடடதாயிறறு

பஞ்சம பரிச்சே$_{2}$த$_{3}$ ஸாரம்—ப்ரமாணநுபபத்தி

அவித$_{3}$யா விஷயததில பரமாணமே கிடையாது.

பரதயக்ஷம, அநுமானம ஶாஸ்தரம எனனும மூனறு வகை பரமாணஙகளாலும அஜஞானம ஸித$_{3}$தி$_{4}$ககும எனறு அத$_{3}$வைதிகள கூறுவது பொருநதாது. 'நான அறிவறறவன, எனனையும, பிறரையும அறியகிலலேன' எனனும பரதயக்ஷமான அறிவு அத$_{3}$வைதிகள கூறுவதுபோல பா$_{4}$வரூபாஜஞானததைப பறறியதனறு, (அபா$_{4}$வரூபமான) அறிவினமையைப பறறியதேயாகும. அஜஞானததை ஸாதி$_{4}$பபவையாக அத$_{3}$வைதிகளால எடுககபபடட அநுமானஙகளும தோ$_{3}$ஷமுளளவையெனறு இபபரிச்சே$_{2}$த$_{3}$தில நிருபிககபபடடிருககினறது. ஶ்ருதிஸ்மருதீதிஹாஸ புராணஙகளாகிற சாஸ்திரஙகளிலிருநது அத்$_{3}$வைதிகள பா$_{4}$வரூபாஜஞானததுககு பரமாணமாக எடுததிருககும சில வசனஙகளும அவ்வஜஞானததைக கூறுகினறவையலலவெனறும வேறு பொருளைககொணடவையேயெனறும இபபரிச்சே$_{2}$த$_{3}$ததிலேயே நிருபிககபபடடிருககிறது. ஆகையால பா$_{4}$வரூபாஜஞானம பரதயக்ஷம, அநுமானம, சாஸதிரம எனனும பரமாணஙகளில ஒனறாலும ஸித$_{3}$தி$_{4}$கக மாடடாது

இதற்கு அத$_{3}$வைதிகள கூறும ஸமாதா$_{4}$னமாவது —

'நான அறியவிலலை' எனனும ப்ரதயக்ஷமானது அறிவினமையைப பறறியது எனறு கொளளுமபோது அவவறிவினமைககு அறிவு பரதியோகி$_{3}$யெனபபடும, அவ்வறிவினமைககு ஆஶ்ரயமான 'நான' எனபது த$_{4}$ர்மி எனப

படும. இஙகு த$_4$ாமியைபபறறியும. பரதியோகி$_3$யைப
பறறியும அறிவு உளளதெனில 'நான அறியவிலலை என று
கூறுவது பொருநதாது. அறிவு இலலையெனில, த$_4$ாமிபரதி
யோகி$_3$களையே அறியாதவனுககு நான அறியவிலலை'
எனனும பரதயக்ஷஜஞானமே வரமுடியாது. ஆகையால
முறகூறிய பரதயக்ஷம ப$_4$ாவரூபாஜஞானததைப பறறியதே
யொழிய ஜஞாநாப$_4$ாவததைப பறறியதனறு என று
தேறிறறு ப$_4$ாவரூபமான அஜஞானததை ஸாதி$_4$ககும
அநுமானஙகளும குறறமறறவையே என று அத$_3$வைத
ஸித$_3$தி$_4$ முதலான க$_3$ரநத$_2$ஙகளில நிலைநிறுததபபடடிருக
கிறது ஶ்ருதி முதலான சாஸதிரஙகளும ப$_4$ாவரூபமான அஜ
ஞானததுககே பரமாணமாகினறனவெனறு பூாவாசாாய
க$_3$ரநத$_2$ஙகளில தெளிவுபடுததபபடடிருககிறது. ஆகவிபபடி
மூனறு பரமாணஙகளோடனறியில ஆாதத$_2$ாபததிபரமாணத
தாலும கலபிதமான அஜஞானம ஸித$_3$தி$_4$ககிறது. ஸமஸார
ப$_3$நத$_4$மானது ஜஞானததினால அழியககூடியதெனறு சாஸ
திரஙகளில சொலலபபடுகிறது. அறிவினால அழியககூடியது
கறபிதமேயெனபதைச சிபபியில வெளளி', பழுதையில
பாமபு முதலானவிடஙகளில காணகிறோம். ஆகையால
ஜஞானததினால அழியககூடிய இநத ஸமஸாரப$_3$நத$_4$மும
கலபிதமாகவே இருககவேணடுமாகையால இதைக கற
பிககும அஜஞானமானது அப$_4$ாவரூபாஜஞானததிலும வேறு
படடதான ப$_4$ாவரூபாஜஞானமேயாகவேணடும ஆக இப
படி நாலு பரமாணஙகளாலும ப$_4$ாவரூபாஜஞானம தேறுகை
யால பரமாணுபபததியிலலை எனறதாயிறறு.

இநத ஸமாத$_4$ானததின பொருநதாமை —

'நான அறிவறறவன' எனனும முறகூறிய பரதயக்ஷ
மானது ஜஞாநாப$_4$ாவததைப பறறியதேயொழிய ப$_4$ாவரூபா
ஜஞானததைப பறறியதனறு. த$_4$ாமியைப பறறியும பரதி
யோகி$_3$யைப பறறியும அறிவு இருககிறதா இலலையா எனறு
கேளவி கேடடுககொணடு ஞானமினமையே விஷயம

என்பது இரு பக்ஷங்களிலும் பொருந்தாது என்று கூறிய தும் தவறு எப்படியெனில் த்₄ர்மி ப்ரதியோகி₃களைப் பற்றித் தெளிவில்லாத அறிவே இருக்கிறது. அவை பற்றிய தெளிவான அறிவின் இன்மையே நான் அறி வற்றவன்' என்னுமிடத்தில் விஷயமாகிறது. மேலும், நான் க₄டத்தை அறியவில்லை முதலானவிடங்களில் க₄டத்தைப்பற்றிய ஸ்மரணமிருந்தபோதிலும் ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞானமில்லாமைபற்றி க₄டத்தை அறியவில்லை' என்று கூறப்படுகிறது. அதுபோலவே ப்ரதியோகி₃யான ஜ்ஞானத் தைப்பற்றிய ஸ்மரணமிருந்தபோதிலும், அந்த ஜ்ஞான மில்லாமைபற்றி 'நான் அறியவில்லை என்னும் வழக்கு ஏற்படக்கூடும் ஆகையால் முற்கூறிய அத்₃வைதிகளின் ஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை ப₄ாவாஜ்ஞானத்தை ஸாதி₄ப் பதற்கு அத்₃வைதிகள் கூறும் அநுமானங்கள் தோ₃ஷ முள்ளவையாகையாலே ப்ரமாணமாகமாட்டா என்று ஸ்ரீ ப₄ாஷ்யம், ஶததூ₃ஷணி முதலான நம்முடைய பூர்வாசார்ய க்₃ரந்த₂ங்களில் பரக்க விளக்கப்பட்டுள்ளது அந்த க்₃ரந் த₂ங்களிலேயே காணத்தக்கது இப்பரிச்சே₂த₃த்திலும் இவ்விஷயம் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது அநுஸந்தி₄க்கத் தக்கது அவ்விடத்திலேயே ஶ்ருதி முதலான ஶாஸ்திர ப்ரமாணங்களும் வேறு பொருளையுடையவையென்று விரி வாக நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளதும் காணத்தக்கது. ஆர்த்த₂ா பத்தி ப்ரமாணத்தாலும் ப₄ாவரூபமான அஜ்ஞானம் ஸாதி₄க் கப்படுகிறது என்று கூறியதும் தவறு. ஸம்ஸாரப₃ந்த₄ மானது பரமாத்மாவைப்பற்றிய உபாஸனையினாலேயே அழிக் கப்படுகிறது என்றும் ஆகையால் அது உண்மையே என்றும் ப்ரமாண யுக்திகளாலே பூர்வாசார்யர்களாலும் இந்நூலிலும் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறபடியால் அதைப் பொய்யெனக் கொண்டு அர்த்த₂ாபத்தி ப்ரமாணத்தாலே ப₄ாவரூபமான அஜ்ஞானத்தை ஸாதி₄க்கமுடியாது. ஆக விப்படி ப₄ாவரூபமான அஜ்ஞானத்தில் ப்ரமாணாநுபபத்தி யும் தவிர்க்கவொண்ணாதென்று தேற்றம்.

ஆக, அத₃வைதிகள் கூறும அவித்₃யாவிஷயத்தில எவ் விதமான ப்ரமாணமும் கிடையாது என்று நிலைநாட்டப் பட்டதாயிற்று.

ஷஷ்ட₂ பரிச்சே₂த₃ ஸாரம்—
நிவர்த்தகநிவ்ருத்த்யநுபபத்திகள்.
1. நிவர்த்தகாநுபபத்தி

அவித்₃யையை நிர்விஶேஷஜ்ஞாநம போக்கடிக்கமுடியாது

நிர்விஶேஷப்₃ரஹ்மத்தைப்பற்றிய அறிவு அவித்₃யை யைப போக்கடிப்பதாயிருக்கமுடியாது. நிர்விஶேஷப்₃ரஹ்மம என்பதே இல்லாத பொருளாகையால, அதைப்பற்றிய அறிவும முயற்கொம்புபோலே இல்லாதபொருளேயாகும். எல்லா அறிவுகளும் விஶேஷங்களோடு கூடியவற்றையே க்₃ரஹிக்கின்றனவேயொழிய, விஶேஷமற்றதாக எப்பொருளை யும க்₃ரஹிப்பதில்லையே. வ்ருத்தியில் ப்ரதிப₂லிக்கும் சைதந் யம் அஜ்ஞானத்தைபபோக்கடிக்கிறது என்று கூறினால, அந்த வ்ருத்தி ஜ்ஞானமும பொய்யாகையால, அதைப்போக்கடிக்க வேறோரறிவு வேண்டும. இப்படியே முடிவில்லாமல் சென்று கொண்டிருக்குமாகையால் அநவஸ்த₂ாதோ₃ஷம் ஏற்படும். ஆகையால் நிர்விஶேஷஜ்ஞானம அஜ்ஞான நிவர்த்தகமாக முடியாது

இதற்கு அத்₃வைதிகள கூறும ஸமாத₄ாநமாவது—

(1) முதலும், முடிவும் ஒருபடியாயிருப்பது (2) திருப்பித் திருப்பிப்படிப்பது (3) புதிதாகச் சொல்லுவது (4) பயனுடையதாயிருப்பது (5) புகழுவது (6) பொருத்த முள்ளதாயிருப்பது என்னும ஆறுவித₄மான தாத்பர்ய லிங்க₃ங்களைக (கருத்தை அறியவுதவும அடையாளங்களைக) கொண்டு உபநிஷத₃ வாக்கியங்களை ஆராய்ந்தால, அவ் வாக்கியங்கள் விஶேஷமற்றதாய் ஒன்றாயிருப்பதான சைதன்யமேயான ப்₃ரஹ்மத்தையே கூறுகின்றன என்று விளங்குகிறது. அத்தகைய ப்₃ரஹ்மஜ்ஞானமே அஜ்ஞானத் தைப் போக்கடிப்பது அது அஜ்ஞானத்தைப போக்கடிக்கும்

போது தன்னைத்தானே போக்கடித்துக்கொள்ளுகிறபடி யால் அதைப் போக்கடிக்க வேறொன்று தேவையில்லை யாகையால் அநவஸ்தா2 தோ3ஷமில்லை

இந்த ஸமாதா4னத்தின் பொருந்தாமை —

உலகில் உள்ள எல்லா அறிவுகளும் விசேஷங்களோடு கூடிய பொருள்களையே க்3ரஹிக்கின்றன என்பது தெளிவு. குறிப்பாக வேதா3ந்தவாக்கியங்களை முற்கூறிய ஆறுவித4 மான தாத்பர்யலிங்க3ங்களைக்கொண்டு ஆராயும்போது அவை யும் விசேஷங்களுள்ள ப்3ரஹ்மத்தையே கூறுகின்றன வென்று ஸ்ரீபா4ஷ்யாதி3 க்3ரந்த2ங்களில் பலவிசத3மாக நிரூபிக் கப்பட்டிருக்கிறது நிர்விசேஷத்தை எந்த ப்ரமாணமும் கூற வில்லை. ஆகையால் அந்த நிர்விசேஷத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் அஜ்ஞானத்தைப் போக்கடிக்கிறது என்பது பொருந்தாததேயாகும். 'தேத்தாங்கொட்டையைப் புழுதி படிந்த நீரிலிட்டால் அது புழுதியை நீரின் அடியில் படியச் செய்யும்போது தன்னைப் படியச்செய்ய வேறொன்றை எதிர்பாராமல் தானே படிந்துவிடுவதுபோலே, இந்த நிர விசேஷஜ்ஞானமும் அஜ்ஞானத்தைப் போக்கடிக்கும்போது தன்னைத்தானே போக்கடித்துக்கொள்ளுகிறபடியால், அதைப் போக்கடிக்க வேறொன்று தேவையில்லையாகையால் அநவஸ்தா2தோ3ஷம் இல்லை என்று கூறியதும் தவறு. தன்னைத்தானே படியச்செய்து கொள்வதையே க்தக்ர்ஜஸ் தலத்திலே காண்கிறோம் தன்னைத்தானே போக்கடித்துக் கொள்வதை எங்கும் காணவில்லை. ஆகையால் இது பொருந் தாது. அப்படியொன்றை ஒப்புக்கொள்வதானால் உலகம் தன்னைத்தானே போக்கடித்துக்கொள்ளுகிறது என்றே கொண்டு விடலாமே. ஆகையால் அத்3வைதிகள் கூறும் அஜ்ஞானத்தைப் போக்கடிப்பதாக ஒன்றைக் கற்பிப்பது பொருந்தாது என்றதேற்றம்.

ஆக இதிலிருந்து அத்3வைதிகள் கூறுகிறபடி நிர விசேஷஜ்ஞானம் அவித்3யையைப் போக்கடிப்பது பொருந் தாது என்று தேறுகிறது.

2 நிவருத்தயநுபபததி

ஸமஸாரப₃நத₄ம உணமையாகையால போககடிககமுடியாதது

ஸமஸாரப₃நத₄மும,அதறகுககாரணமும உணமையாகை யால சிபபியில வெளளி முதலான ப₄ரமஸத₂லஙகளிற போலே ஜஞானததால மாததிரம அதைப போககடிகக முடியாது இவவஜஞான நிவருததியானது ஆதம ஸவ ரூபமேயெனில, அது எனறுமிருககையால அஜஞானமே ஏறபடமுடியாதாகையால அதைப போககடிபபதும பொருநதாது. ஆதம ஸவரூபததைககாடடிலும அஜஞான நிவருததியானது வேறுபடடதெனில அது உணமையாகில அத₃வைதம போயவிடும பொயயெனில அதைப போகக டிகக வேறொனறு வேணடும—இதைப போககடிகக வேறொனறு எனறு அநவஸத₂ாதோ₃ஷம ஏறபடும.

இதறகு அத₃வைதிகள கூறும ஸமாத₄ாநமாவது —

உபனிஷத₃ வாககியஙகளிலிருநது ஸமஸார ப₃நத₄ம பொயயெனறே விளஙகுகையால அதறகுக காரணமும பொயயேயாகும ஆகையால, ப₄ரமஸத₂லஙகளிறபோலே ஜஞானததால மாததிரமே அதைப போககடிகக முடியும. இநத அஜஞானநிவருததியும கடைசி வருததியினால உப லக்ஷிககபபடட ஆதம ஸவரூபமேயாகும. ஆகையால அஜஞானம உணடாகவேமுடியாது எனறுகூறியது சரியலல, அஜஞானநிவருததி ஆதம ஸவரூபததைக காடடிலும வேறு படடதாய, பொயயாயிருககிறது எனககொளளுமபோதும தோ₃ஷமிலலை அது க்ஷணிகவஸதுபரமபரையாயிருநது கொணடு கடைசிக்ஷணததில தானே அழிநதுவிடுகிறது

இநத ஸமாத₄ானததின பொருநதாமை —

உபனிஷத₃வாககியஙகளில எஙகுமே ஸமஸாரப₃நத₄ம பொயயெனறு கூறவிலலை. நேராகக உணமையெனறே கூறியிருககிறது. ஆகையால அஜஞானம ப₄ரமஸத₂லங களிறபோலே ஜஞானமாததிரததால போககடிககபபடுகிறது எனறு கூறியது பொருநதாது. ' அறிநது எலலாப பாசங

களினின றும விடுபடுகிருன" முதலான வேதவாகயஙகளில ஜ்ஞானமாததிரததால ஸமஸாரபநதம நீஙகுவதாகக கூறுவதிலிருநது அநத பநதம பொயயெனறு விளஙகுகிறதே எனறு கூறுவதும ஒடடாது. ஆதமாவானது கேடகததககது, நினைககததககது, நேரில காணபதுபோலே தியானிககததககது" முதலான வேதவாககியஙகளோடு ஒருமுகபபடுததிப பாரததோமானல, அறிநது" முதலான இடஙகளிலும இவவாககியஙகளில கூறபபடும உபாஸநரூபமான அறிவே கருதபபடுகிறது என விளஙகும ஆகையால இவவறிவால போககடிககபபடும பநதமும அதன காரணமும உணமையெனறே தேறும ஆகையால ஜ்ஞானமாததரததால ஸமஸார பநதம போககடிககபபடுகிறது எனறது பொருநதாததேயாகும மேலும அஜ்ஞான நிவருததியானது ஆதம ஸவரூபமேயானல நிதயமான அநத ஸவரூபம அஜ்ஞானததுககு முரணபடடதாகையால அது இருககுமபோது அவவஜ்ஞானமே ஏறபட முடியாது. கடததின ஸததைககு முரணபடட கடநாசமிருககுமபோது கடமிருபபதைக காணபதிலலையே அஜ்ஞான நிவருததியானது கடைசி வருததியினல உபலக்ஷிககபபடட ஆதமஸவரூபமே எனறு ஒபபுககொணடாலும, அநத நிவருததியானது மேலுளள காலமெலலாமிருபபதாகையால கடைசி வருததியினல உபலக்ஷிககபபடடிருககையெனபதும ஆதமாவுளள வரையில (நிதயமாக) இருககவேணடி வருமாகையால, அது உணமையெனில உணமை ஒனறே எனனும அதவைதம போயவிடும பொயயாகில பொயயான அவவஸதுவிருககிறபடியால அது மோக்ஷநிலையாகாது. அதைப போககடிகக மறறொனறு, அதைப போககடிகக வேறொனறு எனறு அநவஸதையும ஏறபடும அஜ்ஞான நிவருததியானது ஆதமஸவருபமனருகில அது பொயயாகையாலே அதைப போககடிகக வேறொனறு வேணடும அதைப போககடிககப பிறிதொனறு வேணடும

எனகிற ரீதியிலே முறகூறியபடி அநவஸதை ஏறபடும. ஆகையால அஜ்ஞானததிறகு நிவருததி எனபது பொருநதாது எனபது உறுதியாயிறறு

http://acharya.org

ஆக, இதிலிருந்து அவித்3யைக்கு நிவருத்தியும் ஓட்டாது என்று நிலைநாட்டப்பட்டது.

இவ்வண்ணமாக (1) அவித்3யைக்கு ஆஶ்ரயமின்மை (2) அவித்3யையால் ப்3ரஹ்மத்தை மறைக்க முடியாமை (3) அவித்3யா ஸ்வரூபமே ஸித்3தி4க்க முடியாமை (4) அவித்3யை உள்ளதும் இல்லதும் அல்லாதது என்பதின் பொருந்தாமை (5) அவித்3யா விஷயத்தில் ப்ரமாணமின்மை (6) அவித்3யைக்கு நிவர்த்தகமின்மை (7) உண்மையான ஸம்ஸார ப3ந்த4த்தின் போக்கடிக்கமுடியாமை என்னும் ஏழு காரணங்களால் அத்3வைதிகள் கூறும் பா4வரூபமான அஜ்ஞானம் ஸித்3தி4க்க மாட்டாது என்று நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஸப்தம பரிச்சே2த3 ஸாரம்

அத்3வைதிகள் தாங்கள் கூறும் அஜ்ஞானத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகச் செய்யும் மற்றும் சில வாத3ங்களும் பொருந்தமாட்டா என்று நிரூபிக்கப்பட்டது.